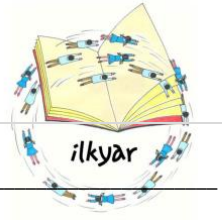

LÜTFEN BİZİ SEVMEYİN...

Gülben DEMİR

Kavgalarının tek nedeni çamurdan ve sisten birbirlerini suçlu bulmalarıymış. Kuğu bu, nerden bilsin o kirliliğin sebebinin insanoğlu olduğunu....

Bir gün yavru kuğular gölün çamurlu sularında bata çıka, birbirleriyle şakalaşa şakalaşa fark etmeden gölün diğer tarafına doğru gitmişler. Gitmişler ama bir de ne görsünler?

İnsanlar göle çöp atıp, fabrikalardan arta kalan zehirli maddeleri de göle bırakıyorlarmış.

Öyle şaşırılmışlar ki şaşkınlıktan dilleri tutulmuş. Hiç gürültü yapmadan geldikleri yoldan geriye dönmüşler. Bu esnada hiçbirinin ağzından tek kelime çıkmamış çünkü olanlara bir türlü anlam veremiyorlarmış. Doğayı ve hayvanları çok sevdiğini söyleyip duran insanoğlunun bu hareketine şaşırıp kalmışlar.

Eve vardıklarında ise sanki anlaşmışlar gibi aynı anda olanları anlatmaya başlamışlar. Hiçbir şey anlayamayan aile üyelerinden biri, içlerinden seçecekleri birinin olayı en başından anlatmasını söylemiş. İçlerinden en güzeli başlamış anlatmaya:

- Annecim, babacım ve diğer sevgili kuğu kardeşlerim. Hani hep bizleri çok sevdiklerini söyleyip duran, sık sık da bizi izlemeye gelen insanlar var ya onlar aslında bizi hiç mi hiç sevmiyorlarmış.

Kuğular arasında bir homurdanma başlamış. Herkes ne olduğunu anlamaya çalışıyormuş. Kuğulardan birisi dayanmayıp sormuş:

- Bu da nerden çıktı şimdi? Hiç olur mu böyle şey?

Güzeller güzeli yavru kuğu gözyaşları içinde olayı anlatmaya devam etmiş:

-Evet haklısınız inanılacak gibi değil ama gözlerimizle gördük onların neler yaptıklarını.

Önce bir çöp kamyonu geldi yanaştı gölün kenarına. Kamyonun arkasında ne kadar çöp varsa hepsini bizim gözümüzden sakınıp koruduğumuz gölümüze döktüler.

Bütün kuğuların hepsinin ağzı açık kalmış. Kuğu devam etmiş:

-Bununla da kalmıyorlar. Fabrikalarından arta kalan zehirli maddelerini de gölümüze boşaltıyorlar. Yani aslında insanoğlu bizi sevmiyormuş. Biz öyle sanıyormuşuz.

Bir süre devam eden sessizliği bilge kuğu bozmuş:

- Üzülmeyin kardeşler. İnsanoğlu hep böyledir. Doğayı sevdiğini söyler doğayı kirletir, hayvanları sevdiğini söyler hayvanlara zarar verir. Zaten benim içimde hep bir korku vardı. Bunlar bizi de sevdiğini söylüyorlar, umarım bir gün bize de zarar vermezler diye dualar edip duruyordum. Sonunda bize de zarar vermeye başladılar demek...

Küçük kuğulardan biri dayanamayıp sormuş:

-Peki insan dünyadaki akıl sahibi olan tek varlık insan değil mi?

Hangi mantığa dayanarak böyle davranıyorlar anlayamıyorum.

İnsan sevdiğine zarar verir mi?

İçlerinden biri, bir öneride bulunmuş:

- Arkadaşlar, insanlar bizi sevdiklerini söyleyip bize zarar veriyorlar ya biz de onlar gibi davranalım.
- Nasıl yani?
- Biz de onları çok sevmiyor muyuz?
- Evet.
- İşte bu. Biz de onları seviyoruz onlar gibi davranıp biz de onları üzelim ve buralardan gidelim. Yani onları güzelliklerimizden mahrum bırakalım.

Kuğular kendi aralarında biraz tartıştıktan sonra bunun aslında mantıksız ama insanoğlu böyle davrandığı için doğru bulmuşlar. En yakın zamanda gölden ayrılmaya karar vermişler.

Yolculuk zamanı gelmiş. İnsanlar onların yolculuk için hazırlandıklarını görünce çok üzölmüşler. Aslında kuğular da üzölmüşler bu işe ama bunu yapmaya mecbur kalmışlar. Çünkü bu kirlilik yüzünden hayatlarını kaybedebilirlermiş.

Sonunda bütün kuğular gölü terk etmişler. Kuğular gittikten sonra gölün kiri ve pisliği iyice ortaya çıkmış. Çünkü kuğuların eşsiz güzellikleri bu çirkin manzarayı biraz da olsa kapatıyormuş. İnsanlar bu manzarayı gördüklerinde hatalarını anlamışlar ama iş isten çoktan geçmiş. O günden sonra da bir daha hiçbir kuş o göle ayak basmamış. İnsanlar da kendi elleriyle neşe kaynaklarını yok etmişler...

Masal da burada bitmiş.

Gökten üç elma düşmüş.

Biri anlatana

biri anlayana

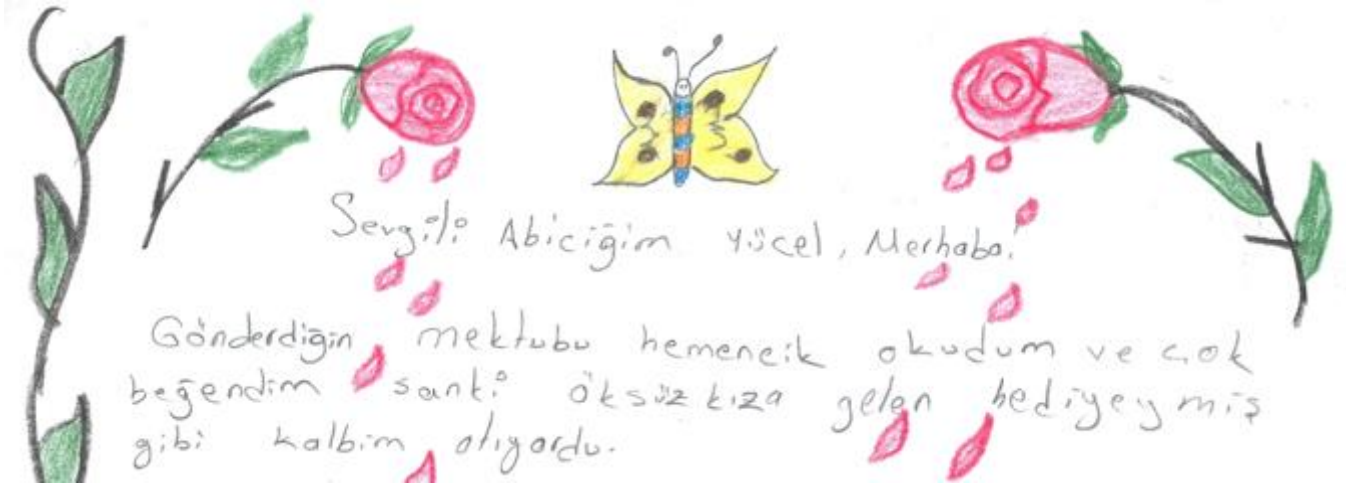
biri de anlamayanlara....

Gülben DEMİR

(6/A) (2007)

Mustafa Kemal Atatürk İlköğretim Okulu

Çıtak/ Çivril /DENİZLİ

Sevgili Abicğim Yücel, Merhaba.

Gönderdiğin mektubu hemenceik okudum ve çok beğendim sanki öksüz kızı gelen bediyeymiş gibi kalbim alıyordu.

Nasılsın İallah iyisindedir. Atakan abicim bende senin gibi mektubunu heyecanla okudum. Heyecanla yazıyorum öncelikle seni mektuplarımla rahatsız etmişsemde kusura bakmayınız. Çünkü benim hiç abim olmadığı için böyle bir abim bulunduğum için çok sevdim ve sevindim sizi ve ilkyarı çok ama çok özledim bu.

Sevgili Medine
apla geçen sene gel
diginiz için size çok teşekkür
ediyoruz. Bize çok ilginç ve insan
ların aklına gelmeyecek kadar
esya getiriniz. Lütfen
gene yanımıza gel size çok
özledik. Sana daha önceden
mektup göndermek istiyordum
ama unutmuşum. Sizi hiç unutm
yacağız. Biz ilkyarı çok seviyoruz
Seni çok seviyorum Medine ayla
gim. Busene gene gelin siz
bütün öğrenciler ve öğretmen
ler çok sevinecekler.

lata ilk defa birisine mektup yazıyorum. Senin gibi sizler gibi in
sibi, tanıdığım için çok mutluyum. Omründe hiç görmediğin
ve iyi ilgi gösterdiğiniz bana. Allah razı olsun. Herseyden zek